

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีมาengคล
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๗

เทศบาลตำบลสีมาengคล
ตำบลกลางดง อ.ปากช่อง
จังหวัดนครราชสีมา

ประกาศเทศบาลตำบลสีมามงคล

เรื่อง ใช้บังคับเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีมามงคล เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

พ.ศ.๒๕๖๗

ด้วยเทศบาลตำบลสีมามงคล ได้ตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีมามงคล เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์ปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๗ เพื่อใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลสีมามงคล ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลสีมามงคล ในคราวประชุมสภา สมัยสามัญ สมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๒ ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๗ และโดยความเห็นชอบของนายอำเภอภาคซ่อง ตามคำสั่งจังหวัดนราธิวาส ที่ ๕๕๑๒/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๖๗ เรื่อง การมอบอำนาจให้นายอำเภอปฏิริษัทการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดนราธิวาส มา เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เทศบาลตำบลสีมามงคล จึงประกาศให้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีมามงคล เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์ปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๗ โดยให้ใช้บังคับได้เมื่อประกาศไว้โดยเปิดเผยแพร่ที่สำนักงานเทศบาลตำบลสีมามงคลแล้วเจ็ดวัน

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายวีโรจน์ พรัตน์)

นายกเทศมนตรีตำบลสีมามงคล

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีมาengคล
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๗

เทศบาลตำบลสีมาengคล
ตำบลกลางดง อ.ปากช่อง
จังหวัดนราธิวาส

หลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีมามงคล
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗

หลักการ

เพื่อเป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ เพื่อมิให้ก่อให้เกิดเหตุรำคาญและป้องกันโรคติดต่อจากสัตว์สู่คนในเขตเทศบาลตำบลสีมามงคล จึงได้จัดทำเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีมามงคล เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันชุมชนในเขตเทศบาลตำบลสีมามงคลเป็นชุมชนที่มีขนาดใหญ่ มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว และมีการเลี้ยงสัตว์เป็นจำนวนมาก ซึ่งในบางครั้งเจ้าของสัตว์ยังไม่มีความตระหนักรู้ในเรื่องการดูแล รักษาและควบคุมการปล่อยสัตว์ ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาสัตว์กัดทำร้ายผู้อื่นที่มิใช่เจ้าของ หรืออาจเกิดโรคติดต่อจากสัตว์สู่คนเพื่อเป็นการดูแลรักษาสุขภาวะความเป็นอยู่ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลสีมามงคลให้ดีขึ้น ป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับเหตุเดือดร้อนจากการเลี้ยงสัตว์ ควบคุมโรคระบาด ผลกระทบและสภาพแวดล้อมเป็นพิษและกำหนดมาตรการในการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีมามงคล เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗ เพื่อบังคับใช้ในเขตเทศบาลตำบลสีมามงคล

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีมามงคล
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗

โดยที่เห็นเป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีมามงคล เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗ อาศัยความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๖๐ บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเทศบาลตำบลสีมามงคล โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลสีมามงคลและความเห็นชอบของผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา จึงได้ตราเทศบัญญัตินี้ไว้ดังนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีมามงคล เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับ เมื่อประกาศไว้เปิดเผยแพร่ที่สำนักงานเทศบาลตำบลสีมามงคล แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใด ของเทศบาลตำบลสีมามงคล ในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ให้ยกเลิกเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีมามงคล เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ เทศบัญญัตินี้ มีให้ใช้บังคับแก'

- ๑. การเลี้ยงและปล่อยสัตว์ของทางราชการ**
- ๒. การเลี้ยงสัตว์ของผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ**

ข้อ ๕ ในเทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายถึง การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษาตลอดจนให้อาหารเป็นอาชญาณ

“การปล่อยสัตว์” หมายถึง การสละการครอบครองหรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงโดยปราศจากการควบคุม

**“เจ้าของสัตว์” หมายถึง ผู้ครอบครองสัตว์ แต่ไม่รวมถึงผู้ให้อาหารสัตว์เป็นประจำ
“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายถึง โรง ที่ซึ่ง หรือที่เลี้ยงอื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์**

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายถึง สถานที่หรือทางซึ่งไม่ใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรร่วมกันได้

“สิ่งปฏิกูล” หมายถึง อุจจาระหรือปัสสาวะและสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโคกมีกลิ่นเหม็น

“สัตว์ควบคุมพิเศษ” หมายถึง

๑. สุนัขสายพันธุ์ที่ดุร้าย เช่น ร็อตไวเลอร์ (Rottweiller) , พิตบูลเทอเรีย(Pitbull terrier), บูลเทอเรีย(Bullterrier) , บางแก้ว , โดเบอร์แมน , ฟิล่า , อัลเซเชียน(เยอร์มันเซฟเพริค) , มาสทิสต์ , เขาชา , อลากัณ รามนิวท์ หรือสายพันธุ์ที่ใกล้เคียงกันกับที่กล่าวมาทั้งหมดหรือลูกผสมสายพันธุ์ดังกล่าว

๒. สัตว์ที่มีประวัติทำร้ายคนหรือพยายามทำร้ายคน โดยมีหลักฐานการแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

๓. สัตว์ที่มีพฤติกรรมໄล่ทำร้ายคนหรือสัตว์ โดยปราศจากการยั่วยุ

๔. สัตว์ที่เจ้าพนักงานห้องถินประกาศกำหนด

“การขึ้นทะเบียน” หมายถึง การนำเอกสารเกี่ยวกับสัตว์ที่จดทะเบียนไว้แล้วแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อบันทึกรายละเอียดรูปพรรณสัณฐาน

“เจ้าพนักงานท้องถิน” หมายถึง นายกเทศมนตรีตำบลสีมาวงศ์

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายถึง ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถินซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานห้องถินเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายถึง เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๖ ให้นายกเทศมนตรีตำบลสีมาวงศ์ รักษาการตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

หมวดที่ ๑ บททั่วไป

ข้อ ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดปล่อยสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ หรือในที่อื่นใดที่เจ้าพนักงานห้องถินประกาศกำหนดโดยเด็ดขาด

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถินหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลสีมาวงศ์เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ดังนี้

- (๑) ช้าง
- (๒) ม้า
- (๓) โค
- (๔) กระเบื้อง
- (๕) แพะ
- (๖) แกะ
- (๗) ลา
- (๘) สุกร

- (๙) สุนัข
- (๑๐) แมว
- (๑๑) ไก่
- (๑๒) ห่าน
- (๑๓) นก

(๑๔) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าซึ่งได้รับอนุญาตจากการป่าไม้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดประเภท และชนิดสัตว์ที่ต้องควบคุม การเลี้ยงเพิ่มเติม ทั้งนี้ โดยอาจควบคุมการเลี้ยงสัตว์เฉพาะในเขตท้องที่ได้ท้องที่หนึ่งหรือเดิมพื้นที่เทศบาลตำบลสีมาวงศ์

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลสีมาวงศ์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกประกาศกำหนดเขตพื้นที่เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุมตามข้อ ๘ โดยให้มีมาตรการอย่างหนึ่งอย่างใดต่อไปนี้

- (๑) กำหนดจำนวน ประเภท และชนิดสัตว์ที่เลี้ยง
- (๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทำทะเบียนตามประเภทและชนิดของสัตว์
- (๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการปล่อยสัตว์

หมวดที่ ๒ การจดทะเบียนสัตว์

ข้อ ๑๐ ในการจดทะเบียนสัตว์ ให้เจ้าของบ้านหรือเจ้าของสัตว์ที่ครอบครองสัตว์ เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๖๐ วันขึ้นไป ยื่นคำขอใบรับรองการจดทะเบียนและขึ้นทะเบียนสัตว์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่สำนักงานเทศบาลตำบลสีมาวงศ์หรือสถานที่ได้ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่สัตว์ตายหรือได้พบสัตว์ที่ตายแล้ว เจ้าของบ้านหรือเจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งการตายหรือพบสัตว์ที่ตายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่สัตว์ตายหรือพบสัตว์ที่ตาย เพื่อปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

กรณีที่สัตว์พ้นไปจากการครอบครองของเจ้าของสัตว์ เช่น หาย ยกสัตว์ให้บุคคลคนอื่นเป็นต้น เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่สัตว์พ้นไปจากการครอบครอง

หมวดที่ ๓ การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ข้อ ๑๒ ในการเลี้ยงสัตว์ ให้เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องปฏิบัติต่อไปนี้

(๑) ต้องนำสัตว์ที่มีอายุระหว่าง ๒-๕ เดือน ไปฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าเป็นครั้งแรก และต้องนำสัตว์ไปฉีดวัคซีนครั้งต่อไปตามที่กำหนดในใบรับรองการฉีดวัคซีน

(๒) จัดสถานที่เลี้ยงให้มีความมั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำเนินชีวิตของสัตว์มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ ทั้งนี้ตามประกาศของพนักงานเจ้าหน้าที่

กรณีเป็นสัตว์ควบคุมพิเศษจะต้องเลี้ยงในสถานที่ หรือกรงที่สัตว์ไม่สามารถเข้าถึงบุคคลภายนอกได้ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน

(๓) ควบคุมดูแลสัตว์ไว้ก่อนเหตุเดือดร้อนร้าวตามแก่ผู้อื่นหรือไม่ก่อมาลพิษต่อสิ่งแวดล้อม

(๔) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมม จนเกิดกลิ่นเหม็น หรือแหล่งเชื้อโรคที่เป็นอันตราย

(๕) ต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของสัตว์ให้ดีร่วมชีวิตอยู่อย่างปกติ หากเจ้าของสัตว์ไม่สามารถเลี้ยงดูสัตว์ได้เป็นการชั่วคราว ต้องจัดให้มีผู้ดูแลความเป็นอยู่ของสัตว์ให้เป็นปกติ

(๖) จัดให้มีการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

(๗) เมื่อสัตว์ตายลง เจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดจากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุร้าวตามจากกลิ่น ควร และไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

(๘) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์ออกนอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังไว้อย่างชัดเจน

(๙) ไม่นำสัตว์เลี้ยงออกมานอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน เว้นแต่เฉพาะเพื่อการเคลื่อนย้ายสัตว์ และได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น

(๑๐) กำจัดสิ่งปฏิกูลอันเกิดจากสัตว์ของตนในที่หรือทางสาธารณะ

(๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ทางสาธารณะ คำสั่งเจ้าหน้าที่ห้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งของเทศบาลตำบลสีมาангคล

ข้อ ๑๗ กรณีการเลี้ยงสัตว์ ซึ่งดำเนินกิจการในลักษณะของฟาร์มเลี้ยงสัตว์ หรือสัตว์เป็นจำนวนมาก เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามข้อ ๑๒อย่างเคร่งครัด เพื่อการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้เลี้ยงสัตว์ และต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรค หรือเหตุร้าวตามจากสัตว์ดังนี้

(๑) การดูแลสภาพและสุขลักษณะของสถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องทำร่างระบายน้ำรับน้ำโสโครกไปให้พ้นจากที่นั้น โดยสะดวกและเหมาะสม

(๒) การระบายน้ำเสียต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้น้ำแหล่งสาธารณะ

(๓) ต้องจัดให้มีระบบกักเก็บหรือบำบัดน้ำเสีย ให้เหมาะสม ทั้งนี้ต้องไม่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็น จนสร้างความเดือดร้อนร้าวตามแก่ผู้อยู่อาศัยข้างเคียง

(๔) ต้องทำความสะอาด ภาชนะล้างสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอ

(๕) ต้องรักษาสถานที่อย่าให้เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงวัน แมลงสาบ ยุง หรือสัตว์นำโรคอื่น ๆ และต้องเก็บวัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ในการเลี้ยงสัตว์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเสมอ

(๖) ต้องมีที่รองรับมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะจำนวนเพียงพอ

ข้อ ๑๘ เมื่อมีกรณีสงสัยหรือพบว่าสัตว์ที่ตนเลี้ยงไว้มีอาการโรค เช่น อาการดุร้าย วิ่งเพนพ่าน กัดสีงที่ขาหน้า หรือเชื่อมชิม ชูกตัวในที่มีด ปากอ้าลิ้นห้อยแดงคล้ำ น้ำลายไหล เดินโโซเซ ตัวแข็ง ขาอ่อนเปลี่ยนเจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ห้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายใน ๒๔ ชั่วโมง

เมื่อสัตว์ซึ่งปรากฏอาการตามวรรคหนึ่ง กัดหรือทำร้ายบุคคลได้ ให้เจ้าของที่เป็นผู้ครอบครองสัตว์ จับสัตวนั้นกักขังไว้เพื่อสังเกตอาการไม่น้อยกว่า ๑๐ วัน และแจ้งอาการสัตว์เจ้าหน้าที่ห้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดหรืออำเภอทราบ

เมื่อสัตว์ซึ่งปรากฏอาการตามวรคหนึ่ง ตายหรือสูญเสียเป็นโรคเจ้าของสัตว์ต้องแจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดหรืออำเภอเพื่อตรวจโรคสัตว์

ข้อ ๑๕ บุคคลใดให้อาหารสัตว์เป็นประจำหรือครั้งคราวมีหน้าที่สังเกตอาการสัตว์ หากปรากฏกรณีสูญเสียสัตว์ดังกล่าว มีอาการตามข้อ ๑๔ วรคหนึ่ง บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายใน ๒๔ ชั่วโมง

ข้อ ๑๖ เมื่อสัตว์ที่เลี้ยงไว้มีอาการสัตว์หรือเป็นโรคสัตว์หรือภัยสัตว์ซึ่งเป็นโรคกัดหรือทำร้ายเจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดหรืออำเภอ

ข้อ ๑๗ เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องอำนวยความสะดวกหรือไม่กระทบการทำการโดยอันเป็นการขัดขวาง การปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ และห้ามมิให้บุคคลใดขัดขวาง การจับสัตว์ที่ไม่มีเจ้าของในที่สาธารณะ หั้งนี้ให้เจ้าของสัตว์หรือบุคคลอื่นใดมีหน้าที่ให้ข้อมูลสัตว์ที่สูญเสียจะเป็นโรคสัตว์

ข้อ ๑๘ เมื่อมีประกาศเขตระบาดโรคสัตว์หรือประกาศเขตโรคสัตว์ชั่วคราว ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์หรือชากระดูกสัตว์ภายใน และเข้า-ออก ในเขตเทศบาลตำบลลีมาลงคล เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดหรือสำนักงานปศุสัตว์อำเภอหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๙ ผู้ดำเนินการออกสถานที่เลี้ยงต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมสัตว์ด้วยอุปกรณ์ที่แข็งแรงพอที่จะหยุดยั้งไม่ให้สัตว์ทำร้ายผู้อื่นหรือทำความเสียหายแก่สิ่งของสาธารณะหรือของผู้อื่นได้อย่างทันท่วงที

(๒) กรณีที่เป็นสัตว์ควบคุมพิเศษ ต้องสวมใส่อุปกรณ์ครอบปากและสายลากจูงที่แข็งแรงและจับสายลากจูงสัตว์ห่างจากตัวสัตว์ไม่เกิน ๕๐เซนติเมตร

หมวดที่ ๔

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๒๐ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบ หรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น

(๓) แนะนำให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสัตว์ปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขหรือเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๒๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลสีนามงคลในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๒๒ กรณีพนักงานเจ้าหน้าที่พบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ ในเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ โดยไม่ได้รากฎเจ้าของและปราศจากการควบคุม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถจับและควบคุมสัตว์ไว้ เพื่อดำเนินการตามเทศบัญญัตินี้และกฎหมายต่อไป

ในกรณีที่เจ้าของสัตว์ขอรับสัตว์คืนภายในการดูแล เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ ให้แก่เทศบาลตำบลสีนามงคล ตามจำนวนที่จ่ายจริง

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันตราย อันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำการล่าหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

หมวดที่ ๕ บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๓ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน กันยายน พ.ศ.๒๕๖๗

(นายวิโรจน์ ศรีสิงห์)
นายกเทศมนตรีตำบลสีนามงคล

เห็นชอบ

(ลงชื่อ) (นายคณิสชน์ ศรีเจริญ)
(.....นายอว่ากุลปากช่อง.....)
ตำแหน่ง